

ara.cat

[Biblioteca digital](#)

[Subscriu-te](#)

[Inicia sessió](#)

NÚVOL

[El digital de cultura](#)

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)

[Art](#)

[Llengua](#)

[Escenes](#)

[Pantalles](#)

[Música](#)

[Podcast.cat](#)

[Butlletí](#)

[Biblioteca digital](#)

[Més](#) ▼

[Agenda](#)

[Firmes](#)

[Premi de contes](#)

[Premis Núvol](#)

[Humor](#)

[Sa il·lustríssima](#)

[La ruta del jazz](#)

[Arxipèlag](#)

[Serra d'Or](#)

[Barcelona Clàssica](#)

[El Culturista](#)

[Ara Llegim](#)

[Lúdica](#)

[Segueix-nos:](#)

[Cerca](#)

[LLIBRES](#)

PUNT DE LLIBRE

Charles Simic in memoriam

El poeta nord-americà d'origen serbi ha mort a l'edat de 84 anys

— **Enric Umbert-Rexach**

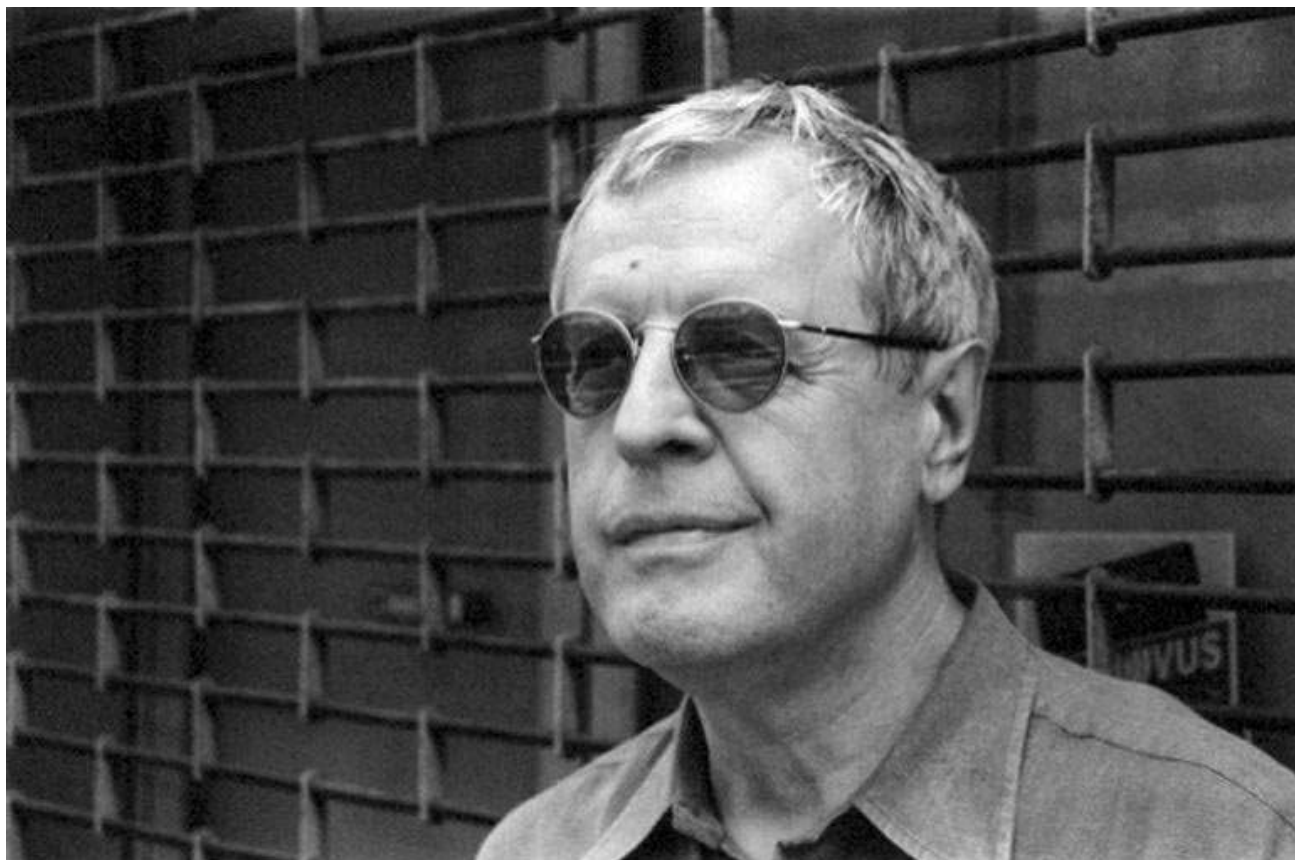
[@E_Umbert](#)

[@enric.umbertrexach](#)

10/01/2023 [Faves Tendes #154](#)

Comparteix:

“Aquells dies feliços en què m'enfilava / a l'arbre nu del cementiri aferrant-me a la vida”. Són aquests uns versos especialment significatius del poeta **Charles Simic** (Belgrad, 1938) que recorden la seva infantesa a la ciutat natal que va haver d'abandonar fugint de les forces nazis. L'exili als Estats Units a l'edat de quinze anys carregat de vivències de guerra, pobresa i fam, va marcar per sempre un singular estranyament davant la vida que ha deixat plasmat en multitud de poemes. Un poeta que de seguida adoptà l'anglès com a llengua expressiva en lloc del serbi per, segons afirma ell mateix, captar l'atenció de les noies de qui s'enamorava.

Charles Simic

Charles Simic, professor emèrit de literatura de la Universitat de New Hampshire on va exercir durant més de trenta anys, ha escrit una trentena de llibres, bona part d'ells traduïts al castellà. Ha estat prolífic com a poeta, traductor, editor i assagista i conegut com a etern candidat al Premi Nobel de Literatura. Ha transcrit a l'anglès l'obra de poetes francesos, serbis, croats, macedonis i eslovens, entre ells a Tomaz Salamun. L'obra de Simic és desigual com qualsevol poeta que s'arrisca, però destaquen dos llibres imprescindibles: l'autobiogràfic *Una mosca en la sopa* (Vaso Roto, Edicions, 2010) i el nostàlgic *El mundo no se acaba* (DVD Edicions 2013), Premi Pulitzer de poesia de 1990. En català vàrem tenir l'oportunitat de llegir-lo per primera vegada a *Mestre de disfresses* el 2010, editat per **Cafè Central** i traduït per **Marta Pera**, amb el qual obtingué el prestigiós Premi "Jordi Domènech de traducció de poesia". I ara ens arriba *Hotel Insomni*, publicat originalment el 1992 amb el títol *Hotel Insomnia*, i editat recentment per la valenciana **Edicions del Buc** amb excel·lent traducció també de Marta Pera. I dic excel·lent per petits detalls, entre altres, com l'ús d'un català molt nostrat, "bo i tapant-se" per traduir "*while covering herself*", o per emprar "fer un esgüell" quan el poeta parla del xiscle d'un garri.

Els poemes d'*Hotel Insomni* estan amarats, com gairebé tota l'obra de Simic, d'una suau patina de surrealisme. S'hi succeeixen esdeveniments fabulosos que desafien la línia divisòria entre l'ordinari i l'extraordinari. Un surrealisme possiblement provocat per l'insomni crònic que pateix l'autor, amb efectes que estimulen el consegüent somieig (*daydreaming*) que desdibuixa l'absurda realitat i "...l'horror creixent de la veritat". Amb aquesta experiència mig onírica el poeta crea un nou àmbit, una reinterpretació o reinvenió del que s'entén per realitat. Els somnis actuen, per tant, com una font inesgotable d'idees i imaginació a partir dels quals Simic crea situacions de gran plasticitat on aparentment no passa res d'especial, "els aparadors tènueament il·luminats / amb els maniquins somrient". L'efecte és el d'una lectura que sembla surar per una mar de superfície tranquil·la, però en realitat amaga en el seu interior el remolí dels monstres que l'habiten.

Hotel Insomni, escrit amb un estil molt nord-americà, proper, directe i depurat, em recorda Pound, Brodsky o, fins i tot, el prosista i també poeta Raymond Carver. El decorat se situa normalment en espais quotidians ocupats tant per gent, diguem-ne normal, com per objectes inanimats que persegueixen una vida pròpia. I també per animals, tan irracionals com els humans, aranyes amb cara de Crist, gossos amb sis potes i gats abandonats, tots ells descrits amb algun tret de fantasia i subtil ironia. De forma recurrent ens trobem en àmbits llòbrecs i amb l'angoixa provocada per la ceguesa d'un nen o d'una finestra que dona a una paret, "¿per què sempre aquell indici de final infeliç?". Tot plegat conforma una fosca paròdia de l'existència humana exposada amb simplicitat narrativa, austeritat estilística i un aire de misteri i d'inquietud.

Com a cloenda reescric un tercet que, malgrat no ser prou representatiu, mostra el seu vessant més sensual i líric: “No hi ha dues gotes de pluja / ni dos brins d’herba / que murmurin el teu nom de la mateixa manera”. Un autor imprescindible.

CHARLES SIMIC - poema 'Mistos' de Hotel Insomni - Veu de TXELL SOTA

Fes-te iptor de Núvol
Suma't al digital de cultura i gaudeix d'un munt d'avantatges

Participa en sortejos setmanals i guanya llibres

Rep la revista anual en paper

Accedeix a la Biblioteca del Núvol

Aconsegueix descomptes culturals

[Subscriu-t'hi ara!](#)

[Charles Simic](#)

COMENTARIS

→ [Inicia sessió per deixar un comentari](#)

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

Idees

[El dia que Boris Groys va escriure sobre Perejaume](#)

— [Joan Burdeus](#)

Properament

[XI Setmana dels Rahola: “El laberint de l’actualitat”](#)

— [Núria Surrall](#)

Properament

[Tot el que cal saber sobre els Jocs Florals de Barcelona 2023](#)

— [Núvol](#)

EN PORTADA

EL MÉS VIST